

Ženka, Julka, Barka, Anuška, Wojtek, Fanka, Halka, to jsou hrdinové druhého dílu rozpracované trilogie Karin Lednické *Šikmý kostel*, jejichž rodiče a prarodiče ožívají v úvodní části stejnojmenné románové ságy. Netřeba se ale obávat, autorka myslí i na čtenáře, kterému se první část do ruky zatím nedostala, a je-li to nutné, stručně připomíná osudy jednotlivých postav.

Tentokrát nás autorka bere na Karvinsko let 1921 až 1945, tedy do doby velmi dramatické a plné historických změn a zvrátů. Zatímco na prvních stránkách románu trhají pokračovatelé Barbořina rodu své duše na českou a polskou polovinu, aby obě nerozhodně a marně potěžkávali v dlaních, ke konci pod urputným tlakem vybírají dokonce mezi třemi národnostmi: polskou, českou a německou; a k těm můžeme přičíst ještě slezskou identitu, která se zpočátku zdála únikovou cestou ze všech špatných osudových voleb. Noví Němci šli na frontu, Poláky čekal *Polenlager* a Češi vyfasovali papír nadepsaný *Przepustka bez prawa powrotu*. Změněná státní hranice, pouhá čára na mapě, vede v příběhu napříč rodinami a nekompromisně ovlivňuje lidské životy.

Než sedla Karin Lednická k psaní, věnovala se rozsáhlé rešeršní práci. Procházela dostup-

né dokumenty a scházela se s posledními žijícími pamětníky či vlastníky vzácných rodových kronik. Jen tak se jí mohlo podařit napsat plastickou kroniku kraje, který pro autorku není jen divadelní scenerií, ale především místem, kde se narodila a kde nechala kus svého srdce.

Kdo se s psaním Karin Lednické už setkal, ví, že okamžiků štěstí nebude mnoho. Pokud se vůbec objeví, mají podobu obyčejných dnů, ve kterých děti odejdou do školy, otec do práce, matka má z čeho uvařit a nestane se nic nečekaného. Mnohem odvážněji využívá tentokrát autorka nářečí. Roztroušená slůvka i celé věty přirozeně dobarvují atmosféru a vytvářejí iluzi autenticity. Ano, takto se mluvilo a často ještě mluví u polských hranic na východě republiky, kde byl každý, kdo se ve 20. letech hlásil k Čechům, *zdrajca*.

Kromě Karvinska dostává svůj prostor také Ostrava, malé role sehrají kupříkladu kavárna Union, vila Felixe Neumanna nebo Zámecká ulice. Notoricky známé dějinné body Karin Lednická ale vynechává, připomíná je pouze prostřednictvím následků. Sama je vypravěčkou té téměř skryté, neznámé historie, která se ale týká i nás. Poslouchejme tedy.

Díl 1. Ženka 1–13

Díl 2. Julka 14–22

Díl 3. Barka 23–30

Díl 4. Ženka 31–54

Díl 5. Anuška 55–65

Díl 6. Wojtek 66–73

Díl 7. Fanka 74–79

Díl 8. Ženka 80–89

Díl 9. Halka 90–102

Doslov 103

CD 3

8 hodin 40 minut